

Ruch Odnowy Kontemplacyjnej

Przemień serce świata

Pokarm na drodze

List do Przyjaciół Ruchu Odnowy Kontemplacyjnej

Wydanie 23 z dnia 11 stycznia 2015

Drodzy Przyjaciele,

Jeśli da się powiedzieć coś pewnego o naszej drodze duchowej, to chyba jedynie to, że prawdziwym, realnym, rzeczywistym krokiem na niej jest ten krok, który właśnie wykonujemy. Nie jest od oderwany od innych kroków, ale jest w zasadzie jedynym, który w ogóle istnieje. Dlatego warto się na nim skupić i wykonać go najlepiej jak to możliwe. To z kolei pozwoli nie tylko docenić go i uszanować, ale również kroczyć w wolności i w pokoju serca, bo myśl o innych krokach, czy to takich do których sięgamy pamięcią, czy to tych, o których dopiero marzymy już nam nie przeszkadza cieszyć się tym, co ten jedyny istniejący, bo właśnie wykonywany krok przynosi. Jeśli jest gorzki, a my nie mamy wdrukowanego schematu, że tylko słodkie jest dobre, to możemy ze spokojem smakować gorzkie i to przestaje być przykre czy nieprzyjemne, no chyba, że znów pojawi się etykietka w głowie, już znam to doświadczenie i go nie lubię.

Wycofanie wszelkich osądów i pozostanie na poziomie doznawania, ale bez oceniania i nazywania pozwoli zobaczyć, że wszystko, co jest możliwe do przeżycia, co należy do ludzkiego doświadczenia póki nie zostanie zakwalifikowane do którejś z wcześniej ustalonych kategorii, pozostaje czyste, ludzkie, naturalne, proste. Jako takie nie budzi sprzeciwu, oporu czy niechęci. Wszystkie oceny przychodzą jako myśli i czasem wręcz nie pozwalają na wejście w doświadczenie, stąd też umiejętność radzenia sobie z myślami staje się kluczowa w zachowaniu pokoju serca.

Kiedy mówimy o radzeniu sobie z myślami, to nie chodzi tu o jakieś szczególne techniki, metody czy sposoby, ale o postawę świadomości, że to co budzi niepokój nie należy do rzeczywistości, ale rodzi się jako nasz opis tejże rzeczywistości, przepuszczony przez wszystkie filtry, których nabawiliśmy się w przeszłości, czyli poprzez wypracowane schematy zachowań. Świadomość tego, że rzeczywistość jest taka jaka jest i w swej prostocie nie nosi konfliktów, a jedynie nasz sposób jej opisu tworzy kategorię, którą w skrócie nazywamy problemem, otóż taka świadomość pozwala nam zachować właściwy dystans i pozostać na poziomie doświadczenia, a nie na poziomie jego mentalnego odbicia w naszych myślach.

Kontemplacyjne przeżywanie świata i doświadczenie życia w nim jest nieustannym zachwytem nad harmonią istnienia na wszystkich poziomach, jest świadomością pozoru konfliktów jako sposobów opisu rzeczywistości, a nie bezpośredniego kontaktu z nią.

Kontemplacyjny wymiar Ewangelii

Święte słowo jako symbol

Święte słowo, jakiegokolwiek byś wybrał, jest święte nie ze względu na swoje znaczenie, ale ze względu na jego cel. Wyraża ono twój zamiar, intencję zgody wobec Boga, Ostatecznej Rzeczywistości, która zamieszkuje w twoim wnętrzu. Najistotniejsze jest by do niego powracać jeśli zaangażują cię przepływające myśli.

Kiedy czujesz się dobrze z wybranym słowem to już pozostań przy nim (*przykłady świętego słowa to: Bóg, Jezus, Duch, Abba, Kyrie, amen, pokój, cisza, chwała, miłość, słuchaj, jestem, ufność, itd.*). Jeśli poczujesz, że chciałbyś go zmienić, nie obawiaj się spróbować innego, ale nie

czyn tego w trakcie tego samego okresu modlitewnego. Święte słowo jest sposobem podtrzymywania twojego zamiaru otwarcia się na Boga i przyjęcia Go takim jakim jest. Czas, który poświęcasz na Modlitwę Głębi nie jest przeznaczony do modlitwy za konkretne osoby, jednak pozostań wolnym, by takie modlitwy przedstawiać w innym czasie. Poprzez zgodę wyrażoną Bogu już modlisz się, chociaż nie wprost, za wszystkich ludzi z przeszłości, teraźniejszości i przyszłości. Ogarniasz całe stworzenie. Akceptujesz całą rzeczywistość, począwszy od Boga i tej części twojej własnej osoby, której możesz nie być w pełni świadomy, mianowicie, duchowego poziomu twojego istnienia.

Święte słowo umożliwia zjednoczenie z twoim Źródłem. Człowiek został stworzony dla nieskończonego szczęścia i pokoju, kiedy zauważymy, że zaczynamy się poruszać w tym kierunku, nie musimy wzmagać wysiłków. Problem leży w tym, że większość czasu poruszamy się w przeciwnym kierunku. Mamy skłonność do identyfikowania się z naszymi kłopotami i troskami oraz ze światem, który je stymuluje i wzmacnia.

(zaczerpnięte z książki "Otwarty umysł, otwarte serce - wydanie w 20 rocznicę pierwszej publikacji", które jest w trakcie nowego tłumaczenia i powinno w niedługim czasie być wydane drukiem)

Siedem zasadniczych tematów nauczania Richard'a Rohr'a.

Temat czwarty:

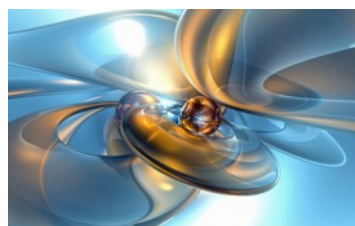
Wszystko ma swoje właściwe miejsce i nie ma potrzeby nikogo wykluczać, czy robić z niego kozła ofiarnego. Zło i iluzję wystarczy nazwać po imieniu i wystawić do światła, a to wystarczy by umarły pokonane siłą tego światła. (EKUMENIZM)

Niebo i piekło

Papież Jan Paweł II na watykańskiej konferencji ogłoszonej 28 czerwca 1999 roku stwierdził, że niebo i piekło jest przede wszystkim wiecznym stanem świadomości, a nie geograficznym miejscem późniejszej kary lub nagrody. Wygląda na to, że to my sami jesteśmy swoimi największymi wrogami, kiedy zapominamy lub wypieramy się rzeczy, które uznaliśmy za zbyt piękne by były prawdziwe. Ego zdecydowanie woli ekonomię zdobywania zasług, gdzie można podzielić świat na wygranych i przegranych, niż ekonomię łaski gdzie zasługi i bycie godnym traci wszelkie znaczenie.

W pierwszym przypadku przynajmniej kilku „dobrych” osiągnie chwałę, a cała reszta to koszty i straty Boga, który powinien przecież być łaskawy i miłosierny. W drugim przypadku Bóg rzeczywiście jest łaskawy i miłosierny jak o tym wspólnie świadczą Pisma i święci wszystkich tradycji. Piekło musi przynajmniej teoretycznie się pojawiać, bo inaczej zakwestionowana byłaby wolność człowieka — podobną koncepcję posiada większość tradycji religijnych — ale jest to dla mnie interesujące, że Kościół Katolicki nigdy nie ogłosił nawet jednej osoby, że jest w piekle, podczas, gdy ogłosił tysiące, którzy są w niebie!

(zaczerpnięte z listów "Codzienne medytacje" z 19 czerwca 2013 roku)

Żyć chwilą obecną

W tym momencie, gdy z całą uwagą wchodzisz w chwilę obecną rozpoznajesz życie jako coś świętego. Wszystko czego doświadczasz będąc w pełni obecnym ma wymiar świętości. Im bardziej żyjesz w chwilą obecną tym mocniej odczuwasz prostą, a jednocześnie głęboką radość Istnienia i świętość wszystkiego, co żyje.

W ciszy Tajemnicy Wcielenia -

o. Wojciech Drajżek CMM

Ruch Odnowy Kontemplacyjnej

Bielska Grupa Modlitwy Głębi
zaprasza na wieczorne spotkanie z cyklu:
KU DOJRZAŁEMU CHRZEŚCJAŃSTWU

prowadzący: **o. Wojciech Drażek CMM**
Krajowy Koordynator Ruchu Odnowy Kontemplacyjnej

19 stycznia 2015
o godz. **19:00**

w kościele **św. Andrzeja Boboli**
parafia Księży Pallotynów pod Szynielnią

w programie spotkania:

- Msza św. z Modlitwą Głębi
- temat spotkania: **"Mistyctw, wyjść poza system"**
- pytania i odpowiedzi

Przemienić serce świata

Ruch Odnowy Kontemplacyjnej

Duszpasterstwo Akademickie Katowice
i Ruch Odnowy Kontemplacyjnej
zapraszają na spotkanie

TCHNIENIE CISZY
Skarby Kościoła - Kontemplacja

w niedzielę **18 stycznia 2015**
o godz. **18:00**

prowadzący: **o. Wojciech Drażek CMM**
Krajowy Koordynator Ruchu Odnowy Kontemplacyjnej

spotkanie w Duszpasterstwie ul. Wita Stwosza 16

w programie spotkania:

- prezentacja tematu **Tchnienie ciszy**
- czas na pytania i odpowiedzi
- o godz. 20:00 Msza św. z krótkim przestaniem
w krypcie katedry Chrystusa Króla

Przemienić serce świata

WPROWADZENIE DO MODLITWY GŁĘBI

TERMINY: 31 STYCZNIA
11 KWIETNIA
18 KWIETNIA

Wprowadzenie do Modlitwy Głębi

SESJA TCHNIENIE CISZY

TERMINY: 16 STYCZNIA
27 LUTEGO
24 KWIETNIA

Sesja Tchnienie Ciszy

MODLITWA W UKRYCIU

TERMINY: 20 MARCA

Modlitwa w ukryciu

MODLITWA ZGODY

TERMINY: 22 MAJA

Modlitwa zgody